

[Energiministeren]

det gennemgående har ligget væsentligt over de olieproducerende landes officielle kontraktpriser.

I lyset heraf synes en forøgelse af det danske samfunds sikkerhed for forsyning med olie til rimelige priser bedst at kunne opnås ved, at den danske stat eller et dansk statselskab yder den fornødne bistand til tilvejebringelse af råolie og olieprodukter direkte fra de olieeksporterende lande. Man vil herved kunne lægge grunden til et eventuelt langsigtet samarbejde med de olieeksporterende lande med øget forsyningssikkerhed som mål.

Et grundlag for det statslige engagement i olieforlyningen er skabt gennem aftalen af 19. december 1979 mellem Dansk Olie & Naturgas A/S og Olieselskabet Danmark og OK Olie om køb, transport samt raffinering af råolie og olieprodukter. Inden for rammerne af denne aftale har staten mulighed for at sikre, at eventuelt indkøbt råolie kan raffineres og distribueres til det danske marked. Regeringen har efter aftalens indgåelse kontaktet den saudi-arabiske olieminister og orienteret ham om, at de nødvendige forberedelser nu er afsluttet, og at den danske regering er klar til at indgå en aftale om levering af råolie. Der er endnu ikke modtaget svar på denne henvendelse.

Der er også kontakter til andre lande, bl. a. fremførte jeg vores interesse i at købe olie på mødet med min norske kollega i Oslo den 4. februar 1980.

Under forhandlingerne med Olieselskabet Danmark og OK Olie havde man i første omgang tænkt på en råolieimport i størrelsesordenen 1 mill. t på årsbasis. Imidlertid er aftalen med Olieselskabet Danmark og OK Olie åben for deltagelse af andre parter. En række selskaber, herunder de tre danske raffinaderiselskaber, har vist betydelig interesse for at deltage. Såfremt disse selskaber kan inddrages i samarbejdet, vil der være mulighed for inden for aftalens rammer at sikre både raffineringssikkerhed til og afsætningsmulighed for olieprodukter fra væsentlig større råoliemængder end de førnævnte 1 mill. t.

Regeringen vil søge bevillingsmæssig dækning for en udvidelse af DONGs aktiekapital med 30 mill. kr. og for en udvidelse af den eksisterende statsgaranti fra 200 mill. kr. til 1 mia kr. Regeringen lægger vægt på at sikre

raffinaderikapacitet i Danmark for den danske olieimport, dels af hensyn til den større forsyningssikkerhed, der hermed opnås, dels af hensyn til den positive virkning på betalingsbalancen ved import af råolie fremfor olieprodukter.

Siden den første oliekrise i 1973-74 er der sket en kraftig stigning i Danmarks import af kul. Medens der i 1972 importeredes 2,2 mill. t, var importen i 1979 7,2 mill. t, hvoraf elværkerne tegnede sig for 6,4 mill. t svarende til næsten 90 pct. af den samlede kulimport. Ifølge bilaget til den energipolitiske redegørelse fra marts 1979 om vurderingen af forsyningssikkerhederne for kraftværkskul i 1980'erne skulle den samlede danske import af kul i 1990 stige til mere end det dobbelte af importen i dag. Denne udvikling i det næste tiår er altså helt påvirket af udskydelsen af afgørelsen om kernekraft.

Den øgede anvendelse af kul skaber problemer af miljømæssig karakter. Det er regeringens opfattelse, at man ved en aktiv indsats kan begrænse de miljømæssige skader. Denne holdning kommer til udtryk i den energipolitiske redegørelse fra marts 1979, og det er regeringens indstilling, at forskning vedrørende disse problemer skal prioriteres højt inden for energiforskningen.

Ifølge de hidtidige prognoser vil Danmarks samlede import af kul omkring år 2000 være af størrelsesordenen 20-25 mill. t pr. år. For hver gang der i 1990'erne skal opføres et kulkraftværk i stedet for et kernekraftværk, vil dette tal blive øget med 2 mill. t pr. år. Stigningen i den danske kulimport falder sammen med en generel stigning i efterspørgslen efter kul på verdensmarkedet. Der kan på denne baggrund ventes en stærkere konkurrence om kullieferelserne i de kommende år. Den øgede efterspørgsel vil indebære incitament til en udvidelse af produktionskapaciteten i store kullande som Australien, USA og Canada. Men der kræves store investeringer i miner og transportfaciliteter, herunder udskibningshavne, mange år før kullene skal bruges, og der kan mange steder forventes alvorlige miljømæssige problemer i denne forbindelse.

Af den danske import af kul i 1979 udgjorde importen fra Sydafrika 1/3, medens 40 pct. kom fra Polen. Regeringen har gentagne gange opfordret elværkerne til om muligt at indkøbe kul andetsteds end i Sydaf-